

GUST SLAAT WEER TOE

Een kluchtig blijspel in vier bedrijven

door

HUGO RENAERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GUST SLAAT WEER TOE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUGO RENAERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/020
ISBN 9789038518039

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

UNISONO/S.A.B.A.M.
Tweekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.unisono.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 9 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

GUST, ongeveer 25 jaar. Domme jongen. Hij zou een persiflage kunnen zijn van Guust Flater, alleen door de kledij en de verschijning, maar die relatie wordt nooit genoemd. Hij heet in het stuk gewoon Gust. Voor de mensen die de strip kennen en de link leggen is het een bijkomende humoristische noot.

HENRI, ongeveer 40 jaar, directeur van de krant (troetelnaam konijntje).

PATTY, tussen 20 en 30 jaar, secretaresse. Onbeholpen, beetje dom. Draagt een minirok.

POES, ongeveer 40 jaar, verloofde van de directeur. Koket, zelfzeker.

MILLIE, wat oudere volkswrouw, schoonmaakster, beetje ruw.

LOES, leeftijd weinig belang, redactrice.

GUIDO, Leeftijd weinig belang, hoofdredacteur.

FRITS, leeftijd weinig belang, redacteur.

MIJNHEER SCHAARS, tussen 40 en 50 jaar, directeur van de Klaroen.

DECOR

We zijn bij de redactie van een krant. De achterwand kan neutraal zijn. De decorwisselingen kunnen snel gebeuren door alleen het plaatsen van enkele stoelen of een bureau. De rest is imaginair. Langs één kant is de toegang tot het bureau van Henri, langs de andere kant een imaginair raam. Wel zijn er diverse attributen die snel kunnen worden geplaatst of weggehaald: twee computers; twee papiermanden; plastic vuilniszakken; vaste telefoon; emmer en mop; papieren op het bureau, sigarenkistje, (nep?)koffieapparaat, veger en vuilnisblik, kopjes, glazen, champagneflessen

EERSTE BEDRIJF

(Het kantoor van directeur Verschoten. Die zit over papieren gebogen die hij fronsend nakijkt. Af en toe zucht hij en neemt een volgend papier. Patty komt binnen.)

PATTY: Mijnheer Verschoten, ik stoor toch niet?

HENRI: Nog niet. Is er iets belangrijks?

PATTY: *(denkt even na)* Ik geloof het wel.

HENRI: Snel dan?

PATTY: *(begrijpt het niet)* Snel?

HENRI: Ja, snel!

PATTY: Wat snel?

HENRI: Vertel het me dan snel. Verlies geen tijd. Ik ben een druk bezet man.

PATTY: Oh, dat bedoelt u. Ik begreep het niet. Ik dacht dat u iets anders bedoelde.

HENRI: Wat anders zou ik bedoelen?

PATTY: Ik had geen idee.

HENRI: Vertel me dan snel wat je te zeggen hebt. Mijn tijd is kostbaar. Ik kan hier geen tien minuten met je zitten praten om je uit te leggen wat ik bedoel met snel. Ik zou ook kunnen zeggen: rap. Of: vlug... of....

PATTY: Oh, ik begrijp wat u bedoelt.

HENRI: Dus...

PATTY: *(staart hem aan)* Wat bedoelt u met dus?

HENRI: *(zuchtend)* Ik bedoel dat je dus snel of rap of vlug moet zeggen wat je te zeggen hebt. Ik hoop dat het belangrijk is.

PATTY: Oh ja. Heel belangrijk. De koffieautomaat doet het niet. Het personeel is in alle staten. De koffieautomaat doet het niet!

HENRI: Doet de koffieautomaat het niet?

PATTY: Nee. Stuk. Kapot. Werkt niet. Ook niet snel.

HENRI: En wat verwacht u van mij? Dat ik hem kom repareren?

PATTY: Oh nee. Ik kwam u vragen wat we moeten doen?

HENRI: *(zucht)* Ik stel voor dat u het bedrijf dat de automaat installeerde opbelt en vraagt om iemand te sturen om het te repareren.

PATTY: *(kijkt hem bewonderend aan)* Oh, u hebt toch voor alles een oplossing. U bent zo slim.

HENRI: *(gekleid)* Daarom ben ik ook de directeur van deze krant, Patty.

PATTY: Ik laat dadelijk iemand bellen.

HENRI: Doe dat, Patty.

PATTY: *(aflopend)* U vindt altijd wel de juiste werkwijze.

HENRI: *(bekijkt zuchtend een blad)* Dat artikel van Loes over de nieuwe speeltuin in het park is wel leuk. Maar het is veel te lang. *(hij neemt de telefoon, drukt even een nummer, wacht even)* Oh, Guido, wil je Loes even naar mijn kantoor sturen. *(hij gaat een ander blad zitten lezen)* Kijk eens aan, een aanrijding in Bodegem. Maar is dat nu zo'n interessant nieuws? We moeten de lezers iets pittigers kunnen voorschotelen. Iedere maand verkoopt de krant minder en het aantal abonnees loopt ook terug. *(zucht)* Waarom gebeurt er in Bodegem nooit iets opwindends? *(hij gaat door het raam kijken)* Moet je zien. De straat loopt vol mensen die maar niet willen verongelukken. De juwelierszaak daar aan de overkant... waarom wordt die nooit overvallen? En kijk die agent daar lopen... niet eens een boete... het is geen sinecure om een blad uit te geven over Bodegem. Hier gebeurt nooit iets spectaculairs.

(Loes komt binnen.)

LOES: U liet me roepen, directeur?

HENRI: *(gaat aan zijn bureau zitten)* Ja, Loes, het gaat over je artikel over de nieuwe speeltuin.

LOES: Vindt u het niet interessant? Het is toch voor ons dorp een hele...

HENRI: Natuurlijk is het interessant voor ons dorp, Loes. De ouders vragen al jaren naar die speeltuin. Maar is het nodig om daar een artikel van twee volle pagina's aan te besteden. Moet echt van ieder speeltuig het materiaal, de grootte en de kleur beschreven worden?

LOES: Ik wou in detail gaan, directeur.

HENRI: Minder details, Loes, minder details. En niet zo persoonlijk.

LOES: Bedoelt u mijn stijl, directeur?

HENRI: Ik bedoel dat je voorzichtig moet zijn met persoonlijke uitlatingen. We kunnen het ons niet permitteren om nog meer lezers te verliezen en zeker niet om voor de rechter te komen. Kijk, ik bedoel die paragraaf waarin je schrijft: *(leest voor)* Eindelijk heeft wethouder Verstraten getoond waarom hij in de gemeenteraad zit en heeft hij voor het eerst zijn luie kont van de stoel 'gehoffen' om voor het eerst in zijn leven iets nuttig te doen en de speeltuin te openen met een toespraak die zoals steeds slaapwekkend en vervelend was en hij sprak dan zoals gewoonlijk een kwartier lang zonder iets te zeggen, maar dat hadden de toehoorders ook niet van hem verwacht.... Hoe vindt je dat zelf?

LOES: Ik vond het nogal to the point.

HENRI: Toe de wat?

LOES: To the point. Het zeggen zoals het werkelijk is.

HENRI: Dat zal wethouder Verstraten niet toe de point vinden.

LOES: Maar het is toch zo.

HENRI: Corrigeer dat even, Loes, en maakt het een beetje minder heftig.

LOES: Zoals u wil, directeur. Maar zelf vond ik het nogal pittig en heel treffend.

HENRI: Maak het dan wat minder pittig en treffend.

LOES: U zegt het maar, directeur. Oh, weet u dat het koffieapparaat het niet meer doet.

HENRI: Ja, dat weet ik. Er wordt voor gezorgd, Loes.

LOES: Zal ik een artikel schrijven over het koffieapparaat, directeur?

HENRI: *(zucht)* Nee, Loes, dat interesseert niemand.

LOES: Maar het personeel is sterk onder de indruk, directeur.

HENRI: Patty belt het bedrijf. Er wordt voor gezorgd, Loes.

LOES: Dank u, directeur. *(af)*

HENRI: *(kijkt naar de hemel)* Pittig en treffend! Ja, dat zou de rechter ook wel vinden, maar hij zou het anders noemen.

(Patty komt op.)

PATTY: We hebben het bedrijf gebeld, directeur.

HENRI: Mooi zo. Het probleem is dus opgelost.

PATTY: Niet helemaal, directeur.

HENRI: Hoezo?

PATTY: Ze kunnen pas morgen iemand sturen.

HENRI: En wat is dan het probleem?

PATTY: Wij vragen ons af waar we dan vandaag koffie kunnen halen, directeur.

HENRI: Jullie zouden moeten proberen om het een dag zonder koffie te doen.

PATTY: *(grote, verwonderde ogen)* Een dag zonder koffie, directeur?

HENRI: Ga je daar dood van?

PATTY: Dat weten we niet, directeur. Dat hebben we nog nooit geprobeerd.

HENRI: Probeer het dan eens.

PATTY: Oh... en als we er wel van dood gaan... wat gebeurt er dan met de krant? De Bode van Bodegem moet toch blijven verschijnen. En we kunnen u ook geen koffie brengen. Stel u voor dat u dan ook dood gaat. U zou er van schrikken als het zo was.

HENRI: Weet je wat? Laat iemand dan twee keer per dag koffie halen in het café hiernaast. En voor mij ook. Ze hebben daar een kelner die het kan brengen... Zwart.

PATTY: Hebben ze een zwarte kelner?

HENRI: Natuurlijk niet, mijn koffie wil ik zwart.

PATTY: Oh, ik dacht al... want als het een zwarte kelner was mocht u niet zeggen dat het een zwarte kelner is, maar dan moest u zeggen dat het een gekleurde kelner was, want als u zou zeggen dat het een zwarte kelner was, dan is het mogelijk dat...

HENRI: EEN ZWARTE KOFFIE, PATTY!

PATTY: Oh directeur... u heeft alweer een goeie oplossing gevonden. Het café hiernaast. Daar kunnen we koffie bestellen. Ja, dat zullen we doen. *(aflopend)* U bent toch zo intensilient... intellec... zo slim.

HENRI: Ik denk dat ze bedoelde intelligent. Maar ja, dat wist ik zelf ook wel.

(Poes komt op.)

(staat blij recht) Ha, Poes!

POES: Hallo konijntje. Maar ik heb liever dat je me hier in de zaak niet Poes noemt, maar gewoon Gerrie, want zo heet ik toch.

(Ze omhelzen elkaar.)

HENRI: Maar voor mij ben je altijd Poes. Dat vind ik een mooie troetelnaam. Maar misschien heb je gelijk. Je moet me hier ook niet konijntje noemen.

POES: Als we getrouwd zijn noem ik je de hele dag zo.

HENRI: En ik jou poes... maar... dus niet hier.

POES: Nog een maand, konij... Henri... en dan zijn we man en vrouw.

HENRI: Eindelijk mijn lieve poe... Gerrie.

POES: En hoe gaat het met de krant?

HENRI: *(zucht)* Niet zo best. We verliezen lezers.

POES: En hoe komt dat?

HENRI: Omdat er zo weinig gebeurt in Bodegem. Als er niets gebeurt lezen de mensen ook geen kranten.

POES: Ja, daar kunnen we weinig aan doen. Er zouden hier wat meer moorden moeten gebeuren en zware verkeersongelukken. In dit dorp moeten we niet rekenen op een vulkaanuitbarsting of een tsunami.

(Ze gaat naar het raam. Kijkt naar buiten.)

Iedereen loopt hier rond zonder te verongelukken. En moet je kijken... die automobilist kan gemakkelijk die fietser aanrijden. Maar wat doet die ezel? Hij rijdt er netjes omheen. De bevolking helpt ook niet mee om de krant te vullen.

HENRI: Nee, we moeten gewoon verder roeien met de riemen die we hebben.

POES: Denk je aan een overstroming?

HENRI: Een overstroming? Hoe kom je er bij?

POES: Je zei iets over roeien.

HENRI: Dat was maar spreekwoordelijk.

POES: Maar nu ik hier toch ben. Ik heb een klein verzoekje voor je.

HENRI: Voor mijn toekomstig vrouwtje doe ik alles.

POES: Alles?

HENRI: Alles wat in mijn mogelijkheden ligt.

POES: Oh, wat ik je wil vragen ligt beslist in je mogelijkheden.

HENRI: Dan kan je mijn 'ja' al als gegeven beschouwen. Wat wou je, poesje?

POES: Je weet wel, Gust, die neef van me... je kent hem wel.

HENRI: Natuurlijk ken ik hem wel. Wie zou die menselijke ramp ooit kunnen vergeten als je hem een keer hebt meegemaakt. Wat is er met die neef? *(hoopvol)* Hij is toch niet verongelukt?

POES: Nee, dat niet. Maar hij moet een bezigheid hebben.

HENRI: Ja, dat lijkt me logisch. Hij zou iets om handen moeten hebben. Iets om hem af te leiden van zijn manie om rampen te veroorzaken.

POES: Ik ben blij dat je akkoord gaat.

HENRI: Akkoord? Waarmee?

POES: Ik dacht dat je het meteen begrepen had. Je zou hem hier in dienst kunnen nemen.

HENRI: (*schrikt enorm*) HIER?!

POES: In zo'n groot bedrijf is er allicht iets te doen voor iemand. Je hoeft hem niet veel te betalen. Een habbekrats. Het belangrijkste is dat hij wat bezig is.

HENRI: Maar poes, die jongen is een regelrechte natuurramp. Erger dan een vulkaanuitbarsting of een tsunami. Hij is die twee samen. Als er één is die hier voor een overstroming kan zorgen, dan is hij het.

POES: Hoe zou hij hier voor een overstroming kunnen zorgen?

HENRI: Ik heb hem maar één keer bezig gezien, maar hij vindt beslist wel een manier. Zijn mogelijkheden om rampen te veroorzaken zijn grenzeloos.

POES: Nu overdrijf je toch een beetje. Hij is een aardige jongen.

HENRI: Maar Poes, je mag toch echt niet verwachten...

POES: Je zei dat ik je 'ja' al als gegeven mocht beschouwen.

HENRI: Maar wat kan hij hier doen?

POES: Oh, die dingen die niemand anders doet. De papiermanden leeg maken, koffie brengen, de vloer dweilen, zo van die dingetjes die niet al te moeilijk zijn maar toch nodig.

HENRI: Ik weet niet of... ik moet er over denken... ik zal...

POES: Dank je wel. Ik wist wel dat ik op je kon rekenen. Hij zit in de hal te wachten tot ik je aan hem voorstel.

HENRI: Je hebt hem al hier naar toe gebracht?

POES: Omdat ik wist dat ik op je kon rekenen...

HENRI: Maar Poes....

POES: En dat je alles zou doen om je toekomstige vrouwtje een plezier te doen.

(Patty komt opgelopen. Een beetje in paniek.)

PATTY: Oh, directeur...

HENRI: Ik heb nu een zakelijke bespreking Patty. Zeg het snel. Of vlug. Of rap.

PATTY: In de wachtkamer zit een jongeman...

HENRI: Ja, ja, dat weet ik. Dat weet ik.

PATTY: Hij wou koffie nemen aan het apparaat.

HENRI: Ja, dat werkt niet. Dat zei je al.

PATTY: Hij dacht dat het weer zou werken als hij er tegen schopte.

HENRI: En... werkt het weer?

PATTY: Nee, maar al het water begon er uit te lopen. De vloer daar is nu kletsnat.

POES: Zie je wel. Dat is wat ik bedoel. Hij kan meteen daar de vloer dweilen. Dan kunnen uw redacteurs verder werken. Zie je wel dat hij nuttig kan zijn.

HENRI: Dat hij nuttig... als hij er niet tegen geschopt had...

POES: Maar hoe kon die arme jongen dat weten? Je moet een bordje plaatsen met 'verboden tegen het apparaat te schoppen'.

HENRI: *(tot Patty)* Laat Millie de boel opdweilen, Patty. En stuur die jongen hier naar toe. Hij is iemand die nooit ergens alleen mag blijven.

PATTY: *(aflopend)* Ik zorg er voor, directeur.

HENRI: Zie je wat ik bedoel. Hij is nog niet eens aangenomen en hij zorgt al voor een eerste ramp.

POES: Ramp? Een beetje water op de vloer, dat is toch geen ramp. Hij kan het al direct opdweilen, dan maakt hij zich vanaf de eerste minuut al nuttig. Wat zou hij nog meer kunnen doen?

HENRI: Ik zou hem acht uur in de kelder kunnen opsluiten, maar wel vastgebonden, want zelfs daar...

POES: Overdrijf nu niet, konijntje. Dat doet toch iedereen met een apparaat dat niet werkt. Iedereen geeft daar schop tegen.

HENRI: Niemand van mijn personeel heeft er tegen geschopt.

POES: Omdat ze niet op het idee zijn gekomen.

(Gust komt binnen.)

GUST: Hier ben ik, tante. *(tot Henri)* Hallo mijnheer. *(kijkt rond)* Mooi kantoor heeft u.

HENRI: Dank u. En ik wil het ook mooi houden. Dus ga zitten en beweeg je niet.

GUST: Waarom niet?

HENRI: Uit veiligheidsoverwegingen.

GUST: *(loopt naar het raam)* Oh, een mooi uitzicht heeft u hier. De hele Drakenlaan zie je daar beneden. De ramen mogen wel een keer gelapt worden. *(wrijft over de ruit)*

POES: Gust! Deze mijnheer is de directeur van de krant en hij zou je graag in dienst nemen om hier te werken.

HENRI: Zei je graag?

GUST: Oh, dat is geweldig. En wat moet ik doen? Stuur hij me op weg om reportages te maken?

HENRI: *(schikt hevig)* Op weg om... nee, nee... oh nee.

POES: Jij moet onderaan beginnen, jongen.

GUST: Oh, in de kelder?

POES: Ik bedoel dat je met eenvoudige dingetjes moet beginnen en je geleidelijk opwerken.

GUST: Dat begrijp ik, tante. Klein beginnen.

POES: Precies...

HENRI: Opruimen en zo... zoals... *(kijkt rond en wijst dan op de papiermand)* Bijvoorbeeld deze papiermand leeg maken... Dat moet je toch kunnen?

GUST: Dat is natuurlijk doodgemakkelijk. Kijk.

(Hij neemt de papiermand en draait ze om. Alles valt op de grond. Hij toont de mand trots aan Henri.)

Helemaal leeg!

(Henri en Poes bekijken elkaar even.)

HENRI: *(ingehouden woede)* Ja, ik zie het. Helemaal leeg.

POES: Ik denk Gust, dat mijnheer de directeur bedoelde dat je de inhoud ergens anders moest in kappen. Is het niet, konijntje?

GUST: *(gniffelt)* Hihhi, konijntje...

POES: Ik bedoelde natuurlijk mijnheer Verschoten.

GUST: Oh ja. *(tot Henri)* U bent verschoten, nietwaar?

HENRI: *(ingehouden woede)* Ja, ik ben Verschoten.

GUST: Ik dacht het al. Ik dacht: ik zal mijnheer de directeur eens laten verschieten. En inderdaad, u bent verschoten. Hihhi...

HENRI: *(woedend)* Ja... ja... ik...!

POES: Maar dat was niet de bedoeling, Gust.

GUST: Maar mijnheer de directeur zei: leegmaken.

HENRI: *(iets rustiger)* Ik bedoelde dat je de inhoud in een plastic zak moest overkappen.

GUST: Oh, maar dat zei u er niet bij.

HENRI: Voor een normale mens is dat anders heel duidelijk.

POES: Maar Gust heeft wel een klein beetje gelijk, nietwaar konijntje. Je hebt alleen maar gezegd: leegmaken. En dat heeft die arme jongen toch gedaan.

HENRI: Ja, dat heeft hij gedaan. ALLES OP DE VLOER GEKAPT *(wijst met brede gebaren)*

POES: Hij zal nu alles weer in orde brengen. Is het niet, Gust?

GUST: *(nors)* Ja hoor. *(stiller)* Als de mensen maar eens een beetje duidelijker waren met wat ze precies wilden.

HENRI: *(boos)* Zal ik eens heel duidelijk zeggen wat ik nu ga doen?

POES: Maar konijntje, blijf rustig, blijf rustig.

GUST: *(met kalmerende gebaren naar Henri)* Ja, u hoeft zich niet zo op te winden. Dat is slecht voor de lever. *(kijkt op het bureau, neemt een kistje en opent het, houdt het Henry voor)* Hier, neem een sigaar, dat kalmeert. *(kijkt)* Oh, er zitten geen sigaren in.

HENRI: NEE! Ik rook niet. In dat kistje zitten munten voor mijn verzameling.

GUST: Kijk eens aan, u verzamelt munten. Dat is interessant...

HENRI: *(neemt het kistje en zet het bruusk weer neer, wijst dan naar de vloer)* Als de bliksem opruimen die rotzooi.

GUST: Ja, ja, blijf maar rustig konijn... mijnheer directeur. *(Hij raapt alles op en gooit het weer in de papiermand.)*

HENRI: *(tot Poes)* Nu zie je het zelf.

POES: Maar je was niet duidelijk genoeg. Die arme jongen deed wat hem gevraagd werd. Hij maakte die papiermand leeg.

HENRI: Maar zelfs iemand met het IQ van een demente schildpad met hersenverkalking moet toch weten...

POES: (*zacht*) Maar u weet toch wat hem overkomen is toen hij een jaar oud was? Hij viel uit het raam op zijn hoofd... het was een ramp.

HENRI: Nee, het was een ongeluk. Dat hij het overleefd heeft is een ramp.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze